Στα γρανάζια της διοίκησης

19/6/1988
ΗΑΥΓΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΠΑΥΛΑΚΟΥ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΒΑΡΑΣ: «Δωρητής σώματος». Εκδόσεις «Πλέθρον» 1988

«ΤΙ ΝΑ σας πω για μένα; Δεν ξέρω τίποτα για μένα: Δεν ξέρω καν την ημερομηνία του θανάτου μου» γράφει στο οπισθόφυλλο ο Γ. Κουβαράς στη νέα του ποιητική συλλογή αποτελούμενη από 48 κομμάτια: Τα κομμάτια του. Μέσ' από τους στίχους ξεπηδάει η λέξη και ο ποιητής. Αυτός που πληρώνει για να εκδώσει την ποίησή του, αυτός που τριγυρνάει σαν κολασμένη ψυχή και αποτυπώνει εικόνες και ιδέες. Έχει μια γραφή ξεχωριστή. Θα 'λεγε κανείς ότι γράφει με τρεμάμενο χέρι, ότι γράφει και απέναντί του στήνει ένα καθρέφτη και μέσα του παρατηρεί τον «Homo sapiens (σάπιος άνθρωπος) (που)
ξαναγυρίζει
στο βάδισμα
με τα τέσσερα. (σελ. 15)

Καταγράφει την ανόρθωσή του και αριθμεί τις επιστρώσεις των καθεστώτων που τον καταδυναστεύουν:
«Ζητείστε πίσω την ψυχή σας
Απ' τους αρχηγούς σας
τους καθοδηγητές σας
τους νομοθέτες» (σελ. 31)
Είναι (λειτουργεί) σα μάτι κάμερας που παρατηρεί την αντιστροφή του μέσα στο έξω κι αντίθετα. Είναι λιτός, αλλά ο στίχος δεν χάνει τίποτα απ' την στιλπνάδα του.

Ο Γ. Κουβαράς προσπαθεί ν' αντισταθεί. Γράφει παραβλέποντας τους κανόνες του μονοτονικού και στριφογυρίζει θλιμμένος γύρω απ' τον άξονά του. Είναι τρυφερός εραστής όπως κάθε ποιητής, ψάχνει τις ρίζες του όπως κάθε γεννημένος:

«Ο τόπος μου
μια μεγάλη καμπάνα
—δες στο χάρτη—
που ξύπναγε κάποτε
την Ευρώπη» (σελ. 55)
Αυτός ο ίδιος μαραγκιάρικος τόπος της τριτογενούς παραγωγής και των υπηρεσιών τρέφει τον Γ. Κουβαρά και τους ποιητές της γενιάς του. Και είναι συγκλονιστικό. Ο τόπος αυτός που τρώει τα πιο άξια παιδιά του, να τρέφει το Λόγο και τη Λέξη.
«...Λιποθυμώ (γράφει στον Κ. Καρυωτάκη)
ζητώ βεντάλια τ' Άπαντά σου
σκίζω φύλλα για τις πληγές σου
πίνω δάκρυ στ' όνομά σου
σ' ένα σχολείο της συφοράς
αναπνέω ακόμα» (σελ. 54). Αναπνέει μέσα από τις λέξεις, μέσα απ' τ' άδολα εφηβικά μάτια των μαθητών του.

Η εξουσία και οι γενικοί γραμματείς των υπουργείων, δεν διανοούνται ότι με τις διαταγές και τους αριθμούς πρωτοκόλλου δίνουν φτερά στον γράφοντα. Ίσως αν το μάθουν ν' αρχίσουν να μελετούν τον Καρυωτάκη, τον Βάρναλη, τον Σεφέρη κι όλους τους άλλους που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο μπλέχτηκαν στα γρανάζια της Δημόσιας Διοίκησης. Ο Γ. Κουβαράς φαίνεται πως είναι ένας απ' αυτούς. Κουράγιο.

χαγωγίας κυκλοφορούν και για τα παιδιά της προσχολικής ηλικίας. Από πολλούς μάλιστα εκδοτικούς οίκους όπως από τον «Κέδρο», τον «Άμμο», τον «Λωτό», «ΑΣΕ» Θεσσαλονίκης, «Μπαρμπουνάκης» υπάρχουν πολύ ενδιαφέρουσες σειρές, όπως και απο τους «Πατάκης», «Καστανιώτης» και «Γκούτενμπεργκ».

Δυο λόγια για κάτι διαφορετικό. Ένα περιοδικό που εκδίδεται στην Αυστραλία και βρίσκεται στο 22ο τεύχος του. Είναι οι ΑΝΤΙΠΟΔΕΣ, λογοτεχνικό περιοδικό στο οποίο οι συνεργάες του, Έλληνες στη μεγίστη πλειοψηφία τους, γράφουν ελληνικά ή αγγλικά, ανάλογα με τη γλώσσα που χειρίζεται καλύτερα ο καθένας. Διευθυντής είναι ο Παύλος Ανδρόνικος και στη συντακτική επιτροπή μετέχουν η Ντίνα Αμανατίδου, ο Χρήστος Φίφης, ο Τζων Μιλίδης και ο Θανάσης Σπίλιας. Την έκδοση επιμελείται ο Νίκος Κυπραίος. Κείμενα ενδιαφέροντα, πεζογραφία, ποίηση, θέατρο, κριτική. Όμως όλοι και πρώτ' απ' όλα κάποιοι αρμόδιοι θα 'πρεπε να σταθούν μπροστά σ' αυτή τη δίγλωσση έκδοση και να προσπαθήσουν να συλλάβουν τα μηνύματα που στέλνουν αυτές οι αγγλοελληνικές σελίδες...

Μ.